

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 60 fillér.

3 óra 1.80 fill.

Videken:

1 óra 1. kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és Kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 16. sz.,

hová minden levelezés

és egyéb küldemény

czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Meglötte a kezét. Széngáz mérgezés.

A „kitagadottak.”

Kolozsvár, márcz. 17.

(Dr. Kosutány Ignác figyelmébe.)

Írta: Lőrincz barát.

I.

Egyetemünk tudós tanára márczius 15-ike alkalmából a „kitagadottak”-ról vezércikket ír és azon következtetésekre jut, hogy: „a magyar nemzetnek nincsenek kitagadottjai.”

Czikkén végigvonul az a gondolat, hogy a magyar közélet, a magyar parlament és a magyar kormány mindent megtett a munkásokért és ezt a munkások 1848. márczius 15-ének köszönhetik.

Látszik, hogy a tudós tanár, ki kitünően érti az egyházjogot, bekötött szemmel jár a politikai életben.

Magyarországnak ugyszólván csak papirosalkotmánya van. Igazi alkotmányról csak ott lehet szó, ahol annak alapjai, a szabad gyülekezés, egyesülés és a politikai agitáció szabadsága törvényileg biztosítva van.

Nálunk ezeket egyetlenegy törvény sem védi, tényleg nincs is meg. A gyülekezés, az egyletalakítás teljesen a közigazgatási hatóságok önkényétől függ és politikai agitációt csak a „befezett” politikai pártok üzhetnek.

A választópolgáron kívül nem mer szólni a nép és ha mégis felemeli a szavát, akkor kéznél a hatóság, mely beléfojtja a szót.

Talán hallott már a tanár ur a magyar személyes szabadságról, melynek neve politikai fotográfálás, a szabad költődési jogról, melynek neve politikai tolonczolás

a magyar szólásszabadságról, melynek neve politikai kibágás a magyar sajtószabadságról, melynek neve „gyorsított ügyész eljárás” vagyis cenzura, a mely ma is fennáll és a magyar szociálpolitikáról, melynek neve „örök időkre való kitiltás.”

Hát mindezekről nem gondoskodott 1848. és nem gondoskodott az elmúlt 55 év sem; pedig 2—3 soros törvényekkel segíteni lehetne a bajon.

Nem czélunk itt rámutatni a magyar közélet ridegen önző eljárására, mely mindig hazafias palást alá buyik, hanem csupán rámutatni néhány általánosan hitt frázis valótlanságára.

Nem igaz, hogy 1848-ban a nemesség „önként, szabadon” osztotta volna meg a jogokat. Lázban égett az ország, a szét-pattanásig feszült volt a hur és ezért saját hasznuk biztosítására mondtak le egyes jogokról a nemesek; hiszen a földtehermentesítés valóságos átokká vált, úgy fizettették meg földjeiket a nemesek.

Vagy nem különös-e az, hogy a nemesség csak a februári forradalom után adott reformokat s ha önként tette, miért nem előbb. Talán tudja a tanár ur, hogy egy Deák Ferencz is meg lehetett buktatni Zalában a „nem adózunk” programmal. Bizony nehéz szívvel és kényszerítve mondtak le arról a kevésről, a mit a nemzet nyert.

A „kitagadott” szó éppen 1848-ban eredt. Először használta Tánecsics Mihály, Orosháza szociálista képviselője 1848. november havában, midőn lapjában írta: „A sok hü-hó nem

használt a munkásnak és napszámosnak, mert neki ma éppen úgy nincsen joga, mint márczius 15-ike előtt. Ő hazánkknak kitagadottja maradt.” És tudja-e a tanár ur, hogy e miatt Kossuth Lajos kijelentette, hogy kár volt Tánecsicsot kiszabadítani, mert ez még a közönséges napszámos embereknek is jogot akar adni. Olvassa csak el a forradalomévében megjelent „Munkás újság”-ot.

A külföldön van joga a munkásnak, emberszámba megy. Nem is jó a nyugati államokból ide munkás, hanem innen megy ki oda a munkás, kívánkozik, mint egy jobb, egy áldottabb országba.

Ott már régen van beleszólása a munkásnak a politikai életbe. Van választói joga. Olvassa csak el a tanár ur a norvég kormányának két év előtt beterjesztett törvényjavaslatát a választói jog kiterjesztése iránt. Az indokolásban az áll, hogy választói jog tekintetében Norvégia Európa kulturálmái között utolsó helyen áll, mert 1000 lakos közül csak 91-nek van választói joga a mi már tartathatatlannak állapot „ide nem számmitva Magyarországot, a hol 1000 lakos közül csak 49-nek van választásra jogosultsága.” Ez a lesújtó kritika eleget mond.

* * Országgyűlés. A képviselőház tegnapi ülésén elnök bejelentette Molnár Józsiás halálát. Emlékét jegyzőkönyvben örökíti meg. Apponyi még azt is tudatta, hogy az új választás iránt az intézkedéseket megfogja tenni. Következett a napirend. Hosszu idő óta újra akadt egy szónok Bolgár Ferencz személyében a javaslat mellett. Azt fejtegette, hogy a volt nemzeti párt programját megtartották. A két éves szolgálati időt követeli. Utánna Sebess Dénes

Marosvásárhely követte monddott nagy beszédet a javaslat ellen. Bolgár beszédét vezeklésnek mondja.

Kik legyenek városatyák?

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, márcz. 17.

Még csak december hóban lesz a városatyák választása és már is élénken foglalkoztatja a polgárságot, hogy kik legyenek városatyák, mivel a jelenlegiek legtöbbszörrel nincsenek megelégedve, a mi kitűnik abból a felhívásból is, a melyet Havas Lázár kereskedő bocsátott ki.

A felhívást, tekintve annak közérdekű voltát, a következőkben adjuk.

Polgártársak!

Ez év december hóban jár le a városi törvényhatósági bizottság tagjainak általunk adott mandátumaik.

Ha visszatekintünk működésükre és tiszta szemüvegen át vesszük azt bírálattá tárgyává, minden elfogultság nélkül koncedálhatjuk, hogy mindent megadtak — a mit a Tanács követelt. Egy fájdalmas és reánk emlékeztető tényüket hagyják reánk örökös képen — a városi pótadónak rohamos emeltetését.

De ha tettek volna is értünk valamelyeshálára kötelező dolgot, nagy részüknek még is el kell esniök az új választásokon, mert ott sem a kereskedelmi, sem az ipari érdekeltységnek kellő arányu képvisellete nincs s éppen ezért sem a kereskedők, sem az iparosok érdekei védelemben nem részesülnek.

Mi nekünk kereskedők és iparosoknak éppen olyan, sőt talán több jussunk van ott helyt foglalni, mint a nagy számu ügyvéd, doktor, bankigazgató és egyéb foglalkozásu magas rangu oly egyéneknek, a kiknek a szó teljes értelmében nem fáj illetve nem fájhat semmi.

Felhívom tehát a polgártársakat, hogy már jó előre szervezkedjenek és a saját véreiket vigyuk saját jól felfogott érdekünkben diadalra, mert mindaddig mig érdek képviselőtünk ott kellő arányu nem lesz, velünk azt tehetik a mit

akarnak, s érdekeinkkel mint eddig, a jövőben sem fognak törődni.

Kolozsvár, 1903. márcz. 16.

Havas László
kereskedő.

A zálogház titka.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, márcz. 17.

Egyik kolozsvári zálogházban, mint biztos forrásból értesülünk nagyarányu visszaélés nyomára jöttek.

A direkció bár a legnagyobb titokban tartja a vizsgálat eredményét, még is sikerült annyit megtudnunk, hogy nem néhány száz koronáról van szó, hanem több ezer koronára megy a veszteség, mely a hűtlen kezelés eredményében a zálogházat érte.

Néhány évvel ezelőtt ugyanis egy fiatal kereskedősegédet alkalmazott a zálogház a ruhabecsű osztályhoz becsüsként.

A becsűs a benne helyezett bizalommal azonban rutul visszaélt, mivel a zálogba adott tárgyakra az értéknek dupla sőt tripla összegét adatta, s a már nagy mennyiségben felhalmozódott ruhaneműeken ilyen formán haladni nem lehet.

A direkció úgy jött reá a manipulációra, hogy az árveréseken a nála elhelyezett ruhafélék mind visszamaradtak.

A hűtlen tisztviselő ellen, aki mint mondják jó családból való, a büntető feljelentés már megtétt.

Mi a magunk részéről különben egyáltalán nem érthetjük miként történhetett ez a visszaélés, mert hiszen csak némi ellenőrzésnek csak kellett lennie és ha volt, akkor hogyan történhetett mégis, hogy éveken keresztül sikerült a manipulációt leplezni.

Mindenesetre kíváncsian várjuk az ügy további fejleményét, mert igen épületes dolgok tapasztanhatnak még ki.

A csoda.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, márcz. 17.

Pétervárott a Szent Izsák székesegyházban ellopták a csodatevő Mária-szobor fejről a székesegyház legértékesebb ékszerét, egy mogyorónagyságu gyémántokkal díszített aranykoronát. Most, hogy a drága ékszer megkerült, érdekes tolvajlásról beszélnek az orosz fővárosban.

Még a múlt század elején történt, hogy ugyanezen a koronából egy tönkrement fiatal testőrtiszt két értékes gyémántkővet lopott el. Mikor a drágaköveket értékesíteni akarta, le tartóztatták, kihallgatásakor azonban a legnagyobb méltatlankodással utasította vissza a tolvajlás vádját. Nagy nyomorúságában — ugymond — a

csodatevő Máriához imádkozott segítségért és imája meghallgatásra talált. A szűz anya csodát tett: a két gyémántkő kezébe hullott.

A bíróság a tolvaj vallomása folytán kérdést intézett a szent szinódushoz az iránt, hogy történhetik-e ilyen csoda. A szent szinódus „igen”-nel válaszolt, mire a testőrtisztet fölmentették s a szűz Máriától kapott gyémántokat jó pénzért megvásárolták tőle.

Katholikus papok a kereskedelemében.

Kolozsvár, márcz. 17.

Eddig elé mi jámbor filiszterek abban a nagy tévedésben valánk, hogy a lekipásztörök, nem csak elnevezésükben, de a gyakorlatban és hivatásuknak töltik és szentelik életüket.

Az igaz, hogy a hazánkban levő különböző felekezetek papságának nagy része a valóságban tényleg kizárólag a nagy miszió betöltését tekinti kötelességének és csupán a r. katolikus anya szentegyház papjai képezik a kivételt. Holott éppen a r. katolikus papság anyagi javadalmazása a vallásos dolgok feletti elmékedés mellett nem teszi szükségessé a prózai pénzkérdésre való foglalkozást is.

Általában különben nekünk nem is lenne kifogásunk, ha katolikus papságunk nagy ipari vállalatokat támogatnának, de már bocsánatot kérünk, van abban valami visszataszító és magára a vallásra is káros következménye, hogy a pap, mely szószékről az igét hirdette, a szatócsossal konkurálva a fotogéntől le az utolsó boeszkorszijig a pudli mellett is kiszolgáljon.

Ez nem a reverendához, ez nem a felkent paphoz illik.

Katholikus papjaink pedig most ujabban számosan sietnek a kereskedelemében konkurencsi lenni saját hiveiknek, most ujabban tekintve a kamatlábak általános csökkenését a pénzpiacra, bank alapításra határozták magukat, a katolikus pénzek jövedelmező elhelyezése céljából. Tehát ufra és ismét csak a vallással czégeskednek.

Van már keresztény szövetkezet, most már lesz, azaz pardon egyet már meg is alakítottak Ó-Kanizsán — keresztény bankok is.

A püspökök ilyen formán elnökök, az apátok igazgatók, a kanonokok igazgatósági tagok, a plebánosok főkönyvelők, a káplánok levelezők, a papnövényedékek pedig gyakornokok is lesznek.

A katolikus papságnak a kereskedelmi életbe való részvételét különben az jellemzi a legjobban, hogy ott sem egyik sem másik téren nem a közgazdasági érdek, hanem kizárólag a sajátja vezet.

Templom, bolt és bank, vajjon mit fog még magában egyesíteni a r. kath. vallás a papsága fogalom szerint?

Egy házaselet titkából.

Kolozsvár, márcz. 17.

Csinos kis vigjátéki jelenet játszódott le tegnap egy ügyvédnél, aki speciálista a válópörökben és így került be hozzá tegnap egy elegáns, fiatal hölgy is. Az ügyvéd ing ujjban dolgozgatott asztalánál, mikor kopogás hangzik az ajtón és nyomban erre belép egy szépségéről közismert asszonyka. Az ügyvéd ur sietve magára rántván a kabátját, alig győzte leülésre tessékélni a kellemes vendéget.

— Szolgálhatok? . . .

— Ügyvéd ur, válasszon el, kérem az uramtól!

— Milyen alapon?

— Nem akarok többé élni vele egy földél alatt, mert nem férő!

Az ügyvéd ur meglepetten tépegette a bajuszát, aztán felének szemérmes habozását látva, segíteni akart a nagyon is nehéz vallomásban.

— Igenis értem. Vannak bizonyos kötelességek, melyeket férjeura nem tud elintézni . . .

— Ah, dehog. Nem úgy értem. A férjem nem férfi . . .

Az élő corpus jurisnak megállott az esze.

— Dehát milyennek képzel nagyságod egy férfit?

— Büszkének, erősnek, szenvedélyesnek, bosszuállónak! — vágta ki merészen a kis panaszos és szinte villogott a szeme.

— Nos és a férje?

— Képzeld kérem. Minap a nappaliban reggeliztünk és éppen szedtem ki valamit a kredenczből, mert nagy mosás volt s a cseléd ilyenkor el nem foglalta. Egyszerre beront egy fiatal ember, aki ismerősöm ugyan, de férjemnek nem. És odajön hozzám és szemtelenül megcsókol . . . Aztán épp oly föltűnően, miat ahogy jött — elrohant. A férje éppen ujságot olvasott. Mikor a fiatal ember eltávozott, félretette lapját s miután egy szelet sonkát szurt villájára blazirt hangon kérdezte:

— Ki volt az a fiatalember?

— És? . . . kérdi csodálkozva az ügyvéd, mire az asszony hevesen fölugrott.

— Nem elég ez? Nem kell nekem az ilyen pipógya férfi. Válasszon el tőle! fakadt ki siró hangon.

Szegény ügyvéd mit is tehetett volna egyebet, mint tudtára adja kliensének, hogy ennyi okra a tkts. bíró urak nem mondják ki a válást . . .

HIREK.

Kolozsvár, márcz. 17.

— „Felfüggesztett rendőrtisztviselők.” Egyik reggeli laptársunk időnként előszeretettel jelentet meg hasábjain ilyen című híreceskéket. Elmondja abban ma, hogy a rendőrségi bírságpénzek ügyében folytatott vizsgálatot három rendőrtisztviselő felfüggesztését eredményezi, holnap pedig a főispánhoz deportálják az iratokat s másnap a főispán től leküldi a tanácshoz, hogy

az intézze az ügy további menetét. Ez utóbbi szenzációjával tegnap kedveskedett olvasóinak s mi ujra kénytelenek vagyunk megezáfolni hiradását. A tanács-hoz semmi névvel nevezendő irat ez ügyben le nem érkezett, de még a főispáni hivatal sem tud semmit ama bizonyos rendőrtisztviselők felfüggesztéséről.

— **Bíró György letelezése.** Egy városzerte tisztelt és közszeregetben állott férfiú Bíró György áll. tanítóképezdei r. tanárt, tartalékos honvédszázadosot temettek el tegnap délután. Rég felelt már influenzában, melynek kínzásától a halál váltotta meg. A koszoruk egész halmazával földték be koporsóját jó ismerősei. A gyászkoos után számos előkelőségét láttuk Kolozsvár társadalmának. Részt vett temetésén a katonaság is. Egy század legénység vonult ki teljes díszben. Az elhunyt tanár már több, mint tizenöt éve, hogy a tanítóképző intézet kötelékében állott.

— **Hazafias katonatisztek.** Az osztrák katonai szellem uralma alatt jól esik constátálnunk, hogy bármilyen nyomasztó súlylyal nehezdedjen is a militarizmusra Bécs levegője, egyesek lelkéből nem öli ki teljesen a magyar érzelmeket, mely a legszűkebb baráti körben néha-néha mégis csak megnyilvánul. Tegnap este egyik Mátyás-téri elsőrangú vendéglőben egy honvéd és csendőrtisztből álló társaság mulatott. Ejjél táján asztalukhoz rendelték a cigányokat és sorra huzatták a Kossuth nótát, a Marseillais-t, majd a „Hej, de hunczfut a német” . . . kezdetű dalt. A vendégek eleintén tapsoltak, később parázs tüntetéssel vették körül a tisztet asztalát s együtt énekelték velük a hazafias nótákat. A magyar érzelmű katonatisztek távozásukkor zajosan megéltjezte a jelenlevő közönség.

— **A Máv. gépműhelyi alkalmazottak márczius 15-iki ünnepélye.** Az ünnepély helyiségében lélekemelő, magasztos ünnepélyvel áldozott a márczius 15-iki nagy nap emlékének a helybeli Máv. gépműhely személyzete. Az ünnepély rendezése a vasuti olvasó és dalkör vezetőségének az érdeme. Török Sándor Máv. felügyelő, mint a kör elnöke és Monoki Gyula mérnök, mint al-elnök kezdeményezték és vezették a szép ünnepélyt. A Tornavivó gyönyörűen díszített nagy terme meglepő szép képet mutatott. Nemzeti színű drapériák, zászlók között emelvény állott, melyen Kossuth, Petőfi arcképei nemzeti szalag keretben bábér koszorúval voltak bevonva. Az ünnepély délután 3 órakor kezdődött. A közönség már jóval három óra előtt gyülekezett. Három órakor felhangzott a Ferencz József-uton a vasuti zenekar gyönyörű nótái, zeneszó mellett, nemzeti színű zászló alatt testületileg vonultak fel a műhelyi alkalmazottak, kísérve a nők és hozzátartozók nagysokaságától. A Tornavivó nagyterme egészen megtelt ünneplő közönséggel. A műhelyi alkalmazottak dalköre a Hymnuszal nyitotta meg a műsort. Ezután Híres Gábor egyleti tag díszma-

gyarban lépett az emelvényre Petőfi „Nemzeti dalát” szavalta el hűvel, igen szépen. Ezután ismét a dalkör énekelt egy hazafias dalt. A dal elhangzása után Turchányi Gyula ev. lut. lelkész mondott nagyhatású beszédet. Találónan méltatta március 15-ikének jelentőségét. A gyönyörű beszéd mély hatást tett a hallgatóságra és méltán megérdemelt tapsokban adott kifejezést tetszésének. Végül ismét a dalkör éneke következett a szózatott énekelték, melyet a közönség állva hallgatott és énekelt a dalosokkal együtt. A zenekar végzetül a Rákoczy indulót zendítette reá, melynek hangjai mellett a közönség a legnagyobb rendben oszlott szét, éltetve az ünnepély szereplőit, különösen Török elnököt, Monoki alelnököt részeltette óvációkban, a dalkört és zenekart és megéljenezték.

— **A szülők figyelmébe.** A honvédelmi miniszter a következő pályázatot hirdetett ki: a) a soproni honvéd főreáliskola I. évfolyamára eső: 1. 20 teljesen díjmentes államköltséges helyre: 2. 18 alapítványos helyre és 3. 12 részben féldíjmentes, részben alapítványos helyre: b) a budapesti honvéd Ludovika-Akadémia I. évfolyamára eső: 1. 5 teljesen díjmentes államköltséges helyre: 2. 19 részben féldíjmentes részben fizetéses helyre. Megkivánt előismeretek a főreáliskolára nézve valamely középiskola IV. osztályának, a Ludovika-Akadémiára nézve pedig valamely középiskola VIII. osztályának a sikeres látogatása. Pályázati határidő: május 15 napja. Bővebb felvilágosítást a városi tanács katonai ügyosztálya az érdeklődőknek szívesen ad.

— **Meglőtte a kezét.** A napilapok hírvata telve van olyan esetekkel, melyeknek szomorú következményeit a gondatlanság okozza. Tegnap Szári Dénes asztalossegéd egy 7m/m-es revolvert tisztogatott s mikor elvégezte munkáját játszani kezdett azzal. Eközben a megtöltött revolver elsült és a golyó átfurta jobb kézfejét. Sebét a mentők kötötték be. Szári Dénest mintegy 3 hónapig tette most munkaképtelenné a vigyázatlansága.

— **Kotillion-táncz-estély.** A kolozsvári asztalossegédek szakegylete 1903. évi márcz. hó 22-ikén (vasárnap) a Tornavivoda termeiben a jövő évben felavatandó egyleti lobogó alapja javára kotillion táncz-estélyt rendez. Belépő-díj személyenként 1 korona. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak.

— **Szengáz mérgezés.** Grün Izidor Szélső-dombsor utcái lakásán könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt tegnap. Grüné ugyanis már kora reggel vasalással foglalkozott s hogy ne háborgassák munkájában magára zárta az ajtókat. Dél felé erős főfájás gyötörte, majd görcsök kinozták s eszméletlenül a földre esett. Mintegy másfél óráig volt ilyen helyzetben, melyből férje szabadította meg, aki rátörte az ajtót. Csak hosszas élesztési kísérletek után nyerte vissza újra eszméletét. Tul van már minden veszélyen.

— **Olvassóink figyelmébe!** Aki hirdetéseink alapján valamit vásárol, vagy rendel, kérjük, hogy a megrendelésnél lapunkra hivatkozni sziveskedjék, mert akkor arkedvezményben részesül.

— **Adonány telefon utján.** Andrew Carnegie, az Angliában élő amerikai nábob legujabban teljesen leszkott a levélírásról s adományait, alapítványait is telefonon osztogatja. Így történt, hogy nemrég megesendült a hobokeni Stevens technológiai intézet eszengetyűje.

— **Halló!** A hobokeni Stevens-intézet beszél?

— Igenis kérem! Mi tetszik?

— Reisenberger tanár urral szeretnék beszélni.

— Az van a telefonnál.

— Itt Franke, Carnegie ur titkárja beszél. Főnököm Százhuszanöt ezer dollárt deponált irodámban az intézet laboratóriumának ezéjaira. Az adomány kitűnő vasuti részvényekben, azonnal átveheti.

— Mondtam már, hogy Carnegie ur alapítványa. Es méltóztassék azonnal elküldeni érte. Tessék lecsöngetni.

Színház és Művészet.

Blaha Lujza utolsó föllépése.

A nemzet esalogánya, az édes szava Blaha Lujza Sardou „Szókimondó asszonyság”-ában vett bucsut a kolozsvári közönségtől. Ez a bucsu talán örökre felejthetetlen lenne, ha nem biztatna bennünket az a tudat, hogy a játék e nagymesternőjét Színházunk ósdi falai belül nem sokára újra üdvözöljük. A közönség szeretetének minden jelével elhalmozta a nagyművésznőt, ki valóban mesterileg játszotta meg Hübschner Katát a szókimondó asszonyságot, kit polgári vére a muló dicsőségi császár udvari légkörében sem hagyott el. Az előadás maga a jobbakk közzé tartozott, a szereplők igyekeztek a nagy művésznőnek méltó partnerei lenni. Különösen ki kell emelnünk Szakácsot, Tompát, Mátrait és Tóvölgyit. Különben Blaha vendégszereplésével úgy hisszük, úgy a direktor, mint a közönség meglehetett elégedve, valamint a művésznő maga is, kit nem sokára viszont kívánunk látni.

— **Bob herczeg.** A népszínház szánzációs sikerű darabját Huszka Jenő eredeti operettje, a „Bob herczeg” szombaton kerül nálunk bemutatásra.

— **Nagy Etelka első föllépése** szerdán lesz. A kisasszony a „Denevér”-ben, mint Adél fog bemutatkozni.

— **Kéz kezet mos.** A vigjátéki személyzet Herczeg Ferencz új társadalmi vigjátékára, a „Kéz kezet mos”-ra készül. Az új darabban, mely 23-án kerül bemutatásra, T. Halmi Margit, Tóvölgyi Margit, Megyeri igazgató, Kassai, Szakács, Mátrai, és Dezséri jutottak kiváló szerepekhez.

NEMZETI SZÍNHÁZ

Kolozsvár, kedd márcz. 17-én

Clemenceau.

Színmű. Irták: Dumas Sándor és D'Artois Armand.

SZEMÉLYEK:

Clemenceau — — — — — Laezkó
Clemenceau Pierre — — — — — Tompa
Ritz, szobrász — — — — — Szegő
Constatin, fia — — — — — Szakács
Dobrojska grófnő — — — — — Palotay
Iza, leánya — — — — — Tóvölgyi
Marianne — — — — — Hegedüs
Vojnov — — — — — Papp
Cassagnol — — — — — Heltai
Jean — — — — — Váradi
Niederfeldné — — — — — Jankó

Kezdeté este 7 órakor.

Színházi műsor:

Szerda: A denevér. Nagy E. mint vendég.

Csütörtök: Nora.

Péntek: Mignon. Nagy E. m. v. Szombat; Bob herczeg.

Vasárnap d. u. Fenn az ernyő ninesen kas. este: Bob herczeg.

KÖZGAZDASÁG.

Gabona-árak:

A tegnapi hetivásáron a gabonaárak a következők voltak:

	kor. fill.	kor. fill.
Buza — — —	14 40	14 60
Rozs — — —	11 20	12 —
Törökbuza — —	12 40	12 80
Takarmány-árpa	10 60	11 —
Árpa jobb — —	11 60	12 —
Zab — — —	10 —	10 40

értve mind m. mázsánként, vagyon áru és a helyi vasut állománánál átvéve.

REGÉNY.

Boszorkányok Radocán.

(18)

Mert minden föltételezhető gonosz fordulattal számolniok kellett. Mig az orvosok Beddi László sebét vizsgálták a két szerelmes egymás keblére borult s így tűnődött sötét gondolataik fölött.

Határozatlan, szétfolyó gondolatokat szövögettek. Hallották, amit másuk mondott, de nem értették a saját szavaikat. Földult valójuk eme fázisában így akarta a véletlen, hogy Fellner Margit épp mellettük jöjjön elé rejtekhelyéről.

Nagy átalakulás történt ezalatt a szép leány érzelmevilágában. Amint meglátta a szerelmeseiket, az enyelgés, mely kettőjük között folyt, viharos gondolatokat érlelt agyában s egy csapásra megsemmisítette azt a jóindulatot, melyet az önmagába való megtérés első pillanatában Radocza Ilonnnal

szemben is helyesnek gondolt. Vésztjóslo tekintettel állott meg a két szerelmes előtt. A föltökénység tüzével szemében közelített Marjai Bélához.

— Ön egy alávaló gyilkos, uram. Befurakodott otthonunba, meggyalázta családi tisztaságunkat s hogy ne vessék ezt szemére, a legilletékesebb tanut eltette láb alól. Becsületes módon ugyan — a látszat szerint — de mégis becstelen uton, ha figyelembe vesszük, hogy tudatában természetadta előnyoival vívta meg párbaját Beddi Lászlóval. Önnek lakolnia kell ezért és ez a megtorlás keserű lesz nemcsak önre nézve, de mindazokra, akik e párbajt előmozdították, vagy annak okozói voltak! . . .

Fellner Margit mindent megmondott a szavaival, amit mondani akart. Haragját még az erőltetett nyugodtsággal sem tudta palástolni és ijedelemmel töltötte teli az egymást szerető sziveket.

Marjai Béla válaszolni akart a szép leánynak, de jegyese visszatarította őt ettől. Szótlan zsebre vágta az újabb gyalázkodó szavakat és karöltve siettek ki a boszorkányok emekertjéből . . .

(Folytatása köv.)

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Braun Mihály

hangszer-

készítő.

Kolozsvár

Wesselényi Mik-

lós-utca 18 sz.

Nagy javító mű-

hely, nagy rak-

tár az összes

hangszerek és

azok alkatrészei-

nek.

BERNÁTH E. SÁNDOR

Erdély legnagyobb varrógép, kerékpár, hangszer és azok minden egyes alkatrészeinek raktára. A m. kir. posta és távirtda szállítója

Kolozsvár, vashíd mellett.

Motorerőre szakszerűen berendezett, email kemencével és nikkel fürdővel felszerelt mechanikai műhelyben, minden e szakba vágó munkát gyorsan és szolid árban elkészíték.

Egy új valódi

Singer varrógép

himző készülékkel

35 forint készpénz.

Gépeimért tíz évig felelek.

